

Προβληματισμός στη Λάρισα για την έλευση της κούκλας ΑΜΑΛ σε μια ιστορική μέρα για την πόλη - Τι αναφέρει ο Μητροπολίτης

/ Γενικά Θέματα

Τον προβληματισμό του για την έλευση της κούκλας ΑΜΑΛ στη πόλη της Λάρισας, ιδιαίτερα σε μια σημαντική ημέρα για τη πόλη διότι την 31η Αυγούστου 1881 ο ελευθερωτής Ελληνικός Στρατός εισήλθε στην πόλη με ειρηνικό τρόπο και δικαίωσε τα όνειρα και την προσμονή αιώνων των Θεσσαλών που πάντα αγαπούσαν την ελευθερία και υπερμαχούσαν γι' αυτήν, εξέφρασε ο Μητροπολίτης Λαρίσης κ. Ιερώνυμος με κείμενό του με τίτλο «Αμαλ-Ηκίτες Και Φιλισταίοι».

«Είναι λοιπόν, απορίας άξιο γιατί την τόσο δική μας ημέρα της 31ης Αυγούστου επέλεξαν κάποιοι για να φέρουν στην πόλη μας την διάσημη πλέον κούκλα που με το όνομα Αμάλ ξεκίνησε «από το Γκαζιαντέπ κοντά στα σύνορα Τουρκίας-Συρίας μέχρι το Μάντσεστερ στο Ηνωμένο Βασίλειο» για να «φωτίζει τις ιστορίες των εκατομμυρίων νεαρών προσφύγων που ζουν εκτοπισμένοι - και αναγκασμένοι να κινδυνεύουν σε αναζήτηση μίας καλύτερης ζωής». Ποια είναι η ιστορία πίσω από αυτήν την κούκλα;», αναφέρει ο Σεβασμιώτατος ενώ προλαβαίνει και όσους θα σπεύσουν να διαστρεβλώσουν τα λεγόμενά του όπως έπραξαν και στην περίπτωση

του Μητροπολίτη Σταγών και Μετεώρων κ. Θεοκλήτου.

«Ως Μητροπολίτης παρακαλώ να μην προσπαθούν να εμπλέξουν την Εκκλησία σε θεωρήσεις και ενέργειες βραχυπρόθεσμου εντυπωσιασμού, την στιγμή που η θέση Της και η προοπτική Της έχουν άλλες διαστάσεις. Το λέω αυτό καθώς κάποιιοι από τα αριστερά και κάποιιοι άλλοι από τα δεξιά, αν δεν προκαλούν ανοικτά, καταδοκούν την οποιανδήποτε αναφορά για να την (παρ-)ερμηνεύσουν και να δικαιώσουν τα δικά τους πιστεύματα. Στα πλαίσια αυτά ενστερνίζομαι απολύτως την θέση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σταγών και Μετεώρων κ. Θεοκλήτου, ο οποίος έχοντας την ειδικότερη ευθύνη της διαφύλαξης της ιερότητας του χώρου των Μετεώρων, κάτι που με νόμο του Κράτους έχει αναγνωρισθεί, απέκρουσε την πραγματοποίηση της οποιασδήποτε εκδήλωσης που δεν ταιριάζει με τον ιερό χαρακτήρα και το πνευματικό υπόβαθρο της περιοχής της μοναστικής πολιτείας. Αυτονόητο είναι ότι ο Σεβασμιώτατος δεν είναι μόνος, αλλά έχει την συναντίληψη των Μητροπολιτών της Θεσσαλίας και περαιτέρω της Εκκλησίας της Ελλάδος», σημειώνει.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος αναφέρει τι θα πράξει σήμερα η τοπική Εκκλησία για τη σημαντική ημέρα για την πόλη της Λάρισας. «Τι θα κάνουμε την Τρίτη 31 Αυγούστου; Δεν επιτρέπεται να διαφωνήσουμε με πολιτιστικές και καλλιτεχνικές δράσεις, καθώς στηρίζουμε τον αγώνα των καλλιτεχνών μας να έπιβιώσουν και να αναδειχθούν πανελλαδικά μετά την ξηρασία της καραντίνας. Συνάμα όμως, ως Χριστιανοί δεν ξεχνάμε το χρέος μας να ευχαριστήσουμε τον Άγιο Θεό για τις ιστορικές συγκυρίες, ιδίως τις ευνοϊκές, και την πρόνοιά Του για τον λαό μας. Γι' αυτό σε όλους τους Ιερούς Ναούς της Λάρισας την Τρίτη 31 Αυγούστου και ώρα 8:00' το βράδυ, θα πραγματοποιηθεί ευχαριστήρια παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο για το σπουδαίο αγαθό της ελευθερίας μας, ώστε και το ευχαριστώ μας να πούμε στη Μητέρα του Κυρίου μας, και να παρακαλέσουμε για το μέλλον του τόπου μας. Είναι κάτι που το έχουμε ανάγκη περισσότερο από όσο νομίζουμε...»

Όσο για μετά την Παράκληση; Ο Σεβασμιώτατος θα πάει στον κινηματογράφο για να παρακολουθήσει στις 9:30' το βράδυ, την ταινία «Ο Άνθρωπος του Θεού» με τον Άρη Σερβετάλη. «Είπαμε, στηρίζουμε την αξιοπρεπή καλλιτεχνική μας παραγωγή!», καταλήγει.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

Ἡ 31η Αὐγούστου εἶναι ἡμέρα σημαντική γιά τήν Λάρισα. Καί τοῦτο διότι τήν 31η Αὐγούστου 1881 ὁ ἐλευθερωτής Ἑλληνικός Στρατός εἰσῆλθε στήν πόλη μέ εἰρηνικό τρόπο καί δικαίωσε τά ὄνειρα καί τήν προσμονή αἰώνων τῶν Θεσσαλῶν πού πάντα ἀγαποῦσαν τήν ἐλευθερία καί ὑπερμαχοῦσαν γι' αὐτήν. Φέτος

είδικότερα, συμπληρώνονται εκατόν-σαράντα (140) χρόνια από την εύλογημένη εκείνη ημέρα που οι Έλληνικές Σημαίες κυμάτισαν περήφανα παντοῦ στη Λάρισα διατρανώνοντας την ἀνάιμακτη ἐπιτυχία. Βέβαια, φέτος ἢ ἐπέτειος αὐτῆ ἐπισκιάζεται ἀπό τήν ἄλλη μεγάλη ἐπέτειο τῶν διακοσίων ἐτῶν ἀπό τήν κήρυξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης καί τήν διακήρυξη τῶν Ἑλλήνων ὅτι ὑπάρχουν πλέον ὡς ἐλεύθερο ἔθνος ἀνάμεσα στά ὑπόλοιπα τῆς γῆς αὐτῆς. Ἀλλά τελευταῖα καί κάθε χρόνο, καθῶς ἢ ἡμέρα ἐμπίπτει στό τέλος τῶν θερινῶν διακοπῶν, ὑπάρχει μιά δυσκολία στόν ἐορτασμό της, ἴσως καί μιά ἀμέλεια ὅσο τά χρόνια προχωροῦν καί ξεθωριάζει ἡ ἱστορική μνήμη.

Τό τί ἀνέδειξε ἡ ἡμέρα ἐκείνη και ποιά στοιχεῖα συνέθεταν τό χαρακτήρα καί τό ἦθος τῶν προπατόρων μας, τό ἀπέδειξε μέ εἰδική πρωτότυπη μονογραφία με τίτλο «Ἡ πρώτη μουσουλμανική μειονότητα τοῦ νέου κράτους: οἱ μουσουλμάνοι τῆς Θεσσαλίας» στό τελευταῖο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ ΑΧΙΛΛΙΟΥ ΠΟΛΙΣ, ὁ Ἑλλογ. κ. Γεώργιος Καλαντζῆς, Γενικός Γραμματέας Ἐθνησκευμάτων, ὅπου μέ στατιστικά δεδομένα καί τεκμηριωμένα κατέδειξε τό γεγονός ὅτι οἱ Ἕλληνες καί εἰδικότερα οἱ Θεσσαλοί, χωρίς νά δεσμεύονται ἀπό καμία διεθνῆ συνθήκη, χωρίς διεθνῆ βοήθεια ἢ ἔλεγχο, παρά τά καταπιεστικά χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, ἐξ αἰτίας τοῦ κηρύγματος τῆς ἀγάπης καί τῆς ἠθικῆς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας σεβάστηκαν, προστάτεψαν καί διευκόλυναν τούς μουσουλμάνους ὅταν ἀπό κυρίαρχη ὁμάδα, μετά τήν ἐνσωμάτωση τῆς Θεσσαλίας, μετεβλήθησαν σέ μειονότητα.

Κληρονομῶντας αὐτό τό ἦθος, πού πηγάζει ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Παράδοση καί τόν πολιτισμό της, οἱ προπάτορές μας καί πάλι ὅταν χρειάσθηκε, συμπεριφέρθηκαν μέ ἀνθρωπιά ἐπιδεικνύοντας ἀνωτερότητα καί φιλότιμο. Ἔτσι, στούς Βαλκανικούς πολέμους τό στρατιωτικό νοσοκομεῖο τῆς πόλης μας, τό ὁποῖο ἦταν τό σπουδαιότερο τῶν πολέμων ἐκείνων, φιλοξένησε καί περιέθαλψε ἰσότιμα Ἕλληνες καί Τούρκους στρατιῶτες, κάτι πού ἐπανελήφθη ὅταν ἡ Ἑλλάδα ἐνεπλάκη στόν Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, ὅποτε καί πάλι φιλοξενήθηκαν στρατιῶτες τοῦ ὅποιου «ἐχθροῦ». Γιά νά γίνει καλύτερα κατανοητό τό τί σημαίνει αὐτό, νά σημειωθεῖ ὅτι πέραν τῆς ἀποθεραπείας καί τῆς φιλοξενίας, οἱ καθημερινές τους ἀνάγκες σέ τσιγάρα, σέ ροῦχα, στήν ἐπικοινωνία μέ τίς οἰκογένειές τους κ.ἄ., καλύπτονταν ἀπό τό φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας καί πρωτοβουλίες διαφόρων σωματείων καί ὁμάδων.

Τό ἴδιο πάλι συνέβη στό ἔπος τοῦ '40, ὅποτε στό νοσοκομεῖο Λάρισας οἱ αἰχμάλωτοι Ἴταλοί στρατιῶτες ἀντιμετωπίστηκαν χωρίς καμία διάκριση σέ σχέση μέ τούς Ἕλληνες τραυματίες. Αὐτό δέ, τό μαρτυροῦν οἱ ἀναφορές Ἰταλῶν στρατιωτικῶν ἰατρῶν, οἱ ὁποῖοι μετά τήν κατάρρευση τοῦ μετώπου ἀνέλαβαν τήν διοίκηση καί λειτουργία τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου τῆς Λάρισας. Ὅμως, καί

στά νεώτερα χρόνια ή διάθεση αλληλεγγύης και υποστήριξης του όποιου έμπερίστατου δέν έπαψε νά χαρακτηρίζει τούς Λαρισαίους, μέ κορυφαία τήν άντιμετώπιση τών μεταναστευτικῶν ροῶν.

Τά παραπάνω νομίζουμε εἶναι έπαρκή γιά νά προσδιορίσουν τό ήθος και τήν συμπεριφορά μας, όταν προκύπτει ή όποια άνθρωπιστική κρίση και ύπάρχει πραγματική ανάγκη, όποτε και άυτονόητο εἶναι πώς και σήμερα τό όμοιο θά πράξουμε. Εἶναι λοιπόν, άπορίας άξιο γιατί τήν τόσο δική μας ήμέρα τής 31ης Αύγούστου επέλεξαν κάποιοι γιά νά φέρουν στήν πόλη μας τήν διάσημη πλέον κούκλα πού μέ τό όνομα Άμάλ ξεκίνησε «από το Γκαζιαντέπ κοντά στα σύνορα Τουρκίας-Συρίας μέχρι το Μάντσεστερ στο Ηνωμένο Βασίλειο» γιά νά «φωτίζει τις ιστορίες των εκατομμυρίων νεαρών προσφύγων που ζουν εκτοπισμένοι - και αναγκασμένοι να κινδυνεύουν σε αναζήτηση μίας καλύτερης ζωής». Ποιά εἶναι ή ιστορία πίσω από αύτήν την κούκλα; «Η ιστορία της Μικρής Αμάλ ξεκίνησε με την πολυβραβευμένη παράσταση The Jungle (Η Ζούγκλα) του Good Chance Theatre. Η παράσταση αυτή, που απέσπασε διθυραμβικές κριτικές, βασιζόταν στις ιστορίες που συνέλεξαν οι ιδρυτές της Good Chance, Joe Murphy και Joe Robertson όταν δημιούργησαν το πρώτο τους Θέατρο Ελπίδας στον προσφυγικό καταυλισμό του Καλαί το 2015. Η Μικρή Αμάλ εμφανίστηκε ως χαρακτήρας στη Ζούγκλα, εκπροσωπώντας τα εκατοντάδες ασυνόδευτα παιδιά που ζούσαν στον καταυλισμό του Καλαί χωρισμένα από τις οικογένειές τους. Μετά την επιτυχία της παράστασης, η οποία πυροδότησε μία παγκόσμια συνομιλία γύρω από τους πρόσφυγες και τη διεθνή ανθρωπιστική κρίση, η ομάδα της Good Chance κατάλαβε πως η ιστορία της Μικρής Αμάλ έχει ακόμα πολλά να πει.» (walkwithamal.org). Ούσιαστικά, μέ τρόπο και άρχές διαφορετικές από τήν παράδοσή μας, προσπαθοῦν κάποιοι νά μᾶς κάνουν νά σταθοῦμε εϋνοϊκά έναντι τών όποιων προσφύγων και τής όποιας διεθνούς ανθρωπιστικής κρίσης, κάτι πού ήδη έχουμε κάνει και θά ξανακάνουμε εάν χρειασθεῖ. Έπομένως; Κομίζουσι γλαῦκας εἰς Άθήνας! Έκτός άν ύπονοοῦν πώς έχουμε έλλειμμα πολιτισμοῦ και ανθρωπιᾶς και συνεπώς πρέπει (ποιοί άραγε;) νά μᾶς παραδώσουν μαθήματα...

Στό πρακτικό μέρος, κατά τήν δήλωση τών διοργανωτῶν: «Για την πραγματοποίηση του Ταξιδιού, η Good Chance χρειάζεται τη στήριξή σας. Η έκκληση «Ένα Βήμα Ακόμα» έχει ως στόχο τη συγκέντρωση χρημάτων για τη στήριξη του ταξιδιού της Μικρής Αμάλ, των καλλιτεχνικών και εκπαιδευτικών προγραμμάτων του Ταξιδιού και κυριότερα την ευαισθητοποίηση σχετικά με την προσφυγική κρίση αλλά και την πρόσβαση των νεαρών προσφύγων στην παιδεία.» (walkwithamal.org). Μακάρι... Μακάρι νά συγκεντρωθοῦν χρήματα και τό κυριώτερο, μακάρι νά πᾶνε στόν σκοπό γιά τόν όποϊον συγκεντρώθηκαν... Μακάρι. Στά δικά μας. Η έλευση του δρώμενου αύτοῦ στήν Λάρισα έδωσε τήν εϋκαιρία νά

πραγματοποιηθούν κάποιες πολιτιστικές έκδηλώσεις μέ τήν ύποστήριξη τής Άντιδημαρχίας Πολιτισμοῦ. Κατανοῶ τήν ανάγκη, μετά από μῆνες άπραξίας λόγω καραντίνας, τό καλλιτεχνικό δυναμικό νά αξιοποιηθεῖ καί νά ένισχυθεῖ, ὡστε νά ἐπιβιώσει καί νά ἐξελιχθεῖ. Ἐνδεχομένως, ἡ πιεστική αὐτή ανάγκη νά καλύφθηκε πίσω από τήν άφορμή τής περιοδείας τής κούκλας αὐτῆς, ὡστε νά εἶναι εὐκολότερη ἡ αἰτιολόγηση τοῦ προγραμματισμοῦ τῶν συγκεκριμένων δράσεων. Ἐπίσης, άναμενόμενο εἶναι οἱ πολιτικές παρατάξεις τοῦ Δήμου, στά πλαίσια τής ἄρθρωσης πολιτικοῦ λόγου νά ἀντιδροῦν, νά ἀντιπαρατίθενται καί νά ἐπιχειρηματολογοῦν. Ὡς πολίτης κατανοῶ καί ἀποδέχομαι τά παραπάνω. Ὡς Μητροπολίτης παρακαλῶ νά μὴν προσπαθοῦν νά ἐμπλέξουν τήν Ἐκκλησία σέ θεωρήσεις καί ἐνέργειες βραχυπρόθεσμοι ἐντυπωσιασμοῦ, τήν στιγμή πού ἡ θέση Της καί ἡ προοπτική Της ἔχουν ἄλλες διαστάσεις. Τό λέω αὐτό καθώς κάποιοι ἀπό τά ἄριστερά καί κάποιοι ἄλλοι ἀπό τά δεξιά, ἂν δέν προκαλοῦν ἀνοικτά, καραδοκοῦν τήν ὁποιανδήποτε ἀναφορά γιά νά τήν (παρ-)ἐρμηνεύσουν καί νά δικαιώσουν τά δικά τους πιστεύματα.

Στά πλαίσια αὐτά ἐνστερνίζομαι ἀπολύτως τήν θέση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σταγῶν καί Μετεώρων κ. Θεοκλήτου, ὁ ὁποῖος ἔχοντας τήν εἰδικότερη εὐθύνη τής διαφύλαξης τής ἱερότητας τοῦ χώρου τῶν Μετεώρων, κάτι πού μέ νόμο τοῦ Κράτους ἔχει ἀναγνωρισθεῖ, ἀπέκρουσε τήν πραγματοποίηση τής ὁποιασδήποτε ἐκδήλωσης πού δέν ταιριάζει μέ τόν ἱερό χαρακτήρα καί τό πνευματικό ὑπόβαθρο τής περιοχῆς τής μοναστικῆς πολιτείας. Αὐτονόητο εἶναι ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος δέν εἶναι μόνος, ἀλλά ἔχει τήν συναντίληψη τῶν Μητροπολιτῶν τής Θεσσαλίας καί περαιτέρω τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος. Δίκαια καί ὁ Δήμαρχος Μετεώρων συμπαρατάχθηκε, βιώνοντας τήν ἰδιαίτερη προοπτική τής περιοχῆς. Ἄδικα τά κομματικά ἐπιτελεῖα ἔσπευσαν νά ἐκδώσουν σπεκουλαδóρικες ἀνακοινώσεις, ξεχνῶντας τήν διαχρονικότητα τής ταυτότητας τῶν Μετεώρων πού πρέπει νά προστατευτεῖ γιά νά ἀναδειχθεῖ.

Στήν ἐποχή τής Παλαιᾶς Διαθήκης, λαοί ἐχθρικοί πρὸς τόν Ἰσραήλ, ἀλλά καί συναμετάξυ τους ἦταν οἱ Ἀμαληκῖτες πού κατοικοῦσαν στά νότια τής Χαναάν, στά σύνορα σήμερα μεταξύ Ἰσραήλ καί Αἰγύπτου, καθώς καί οἱ Φιλισταῖοι πού κατεῖχαν τίς εὐφορες πεδιάδες πρὸς τήν Μεσόγειο θάλασσα. Πολεμοῦσαν μεταξύ τους, ἀλλά ἀκόμη καί χωρίς συνεννόηση, συνασπίζονταν γιά νά χτυπήσουν καί οἱ δύο τόν Ἰσραήλ σέ διάφορες εὐκαιρίες. Αὐτήν τήν εὐκαιριακή συμμαχία θυμήθηκα καθώς πολλοί, γιά διαφορετικούς ὁ καθένας λόγους, προκαλοῦν γιά μιά τοποθέτηση γύρω ἀπό τό προγραμματιζόμενο δρώμενο. Θυμήθηκα ἐπίσης, πῶς ὁ Ἰσραήλ ἔχανε τίς μάχες ὅταν ὑπῆρχε στό λαό διχόνοια ἢ ἔλλειψη σύνεσης. Ἡ διχόνοια, γιά ἄλλους λόγους εἶναι μᾶλλον δεδομένη, κι ἡ ἔλλειψη σύνεσης ἀποδεικνύεται ἀπό τό ὅτι κάποιοι ἀπό τούς πλέον θορυβῶδεις Χριστιανούς (;) μας δέν ἔχουν μάθει τό

μάθημά τους. Ποιό; Μά τό ότι βασική άρχή στά έπικοινωνιακά έπιτελεΐα είναι πώς άν θές νά διαφημίσεις κάτι καί νά τό καταστήσεις διάσημο, προκάλεσε διαφωνία άν όχι καί ρήξη μέ τήν κρατούσα θρησκεία. Η εύκολη «άγανάκτηση» όρισμένων ή ό «ού κατ' έπίγνωσιν» ζήλος άλλων, θά άναδείξει τό όποιο «προϊόν» καί αυτό μετά, λόγω τής περιέργειας μερικών, λόγω του άντίθεσης κάποιων, λόγω τής μαζικότητας στή συμπεριφορά πολλών, θά πουλήσει μέ τεράστια έπιτυχία. Μέ άλλα λόγια, οι κυριώτεροι διαφημιστές τέτοιων δραστηριοτήτων είναι συνήθως όσοι σπεύδουν αυτόκλητοι νά δηλώσουν τήν δημόσια άντίθεσή τους, καταδικάζοντας μέ έκφράσεις βαριές, πού τό μόνο πού κατορθώνουν είναι νά καταστρατηγούν τόν νόμο τής αγάπης καί του σεβασμού του άλλου, έπιτυγχάνοντας συνάμα νά χαρακτηριστούν γραφικοί οι ίδιοι καί νά ενισχύσουν τήν όποια προκατάληψη έναντίον του έκκλησιαστικού λόγου.

Καί πάλι στά δικά μας. Τί θά κάνουμε τήν Τρίτη 31 Αύγούστου; Δέν έπιτρέπεται νά διαφωνήσουμε μέ πολιτιστικές καί καλλιτεχνικές δράσεις, καθώς στηρίζουμε τόν άγώνα τών καλλιτεχνών μας νά έπιβιώσουν καί νά άναδειχθούν πανελλαδικά μετά τήν ξηρασία τής καραντίνας. Συνάμα όμως, ως Χριστιανοί δέν ξεχνάμε τό χρέος μας νά εύχαριστήσουμε τόν Άγιο Θεό για τίς ιστορικές συγκυρίες, ιδίως τίς εύνοϊκές, καί τήν πρόνοιά Του για τόν λαό μας. Γι' αυτό σέ όλους τούς Ίερούς Ναούς τής Λάρισας τήν Τρίτη 31 Αύγούστου καί ώρα 8:00' τό βράδυ, θά πραγματοποιηθεΐ εύχαριστήρια παράκληση προς τήν Ύπεραγία Θεοτόκο για τό σπουδαίο αγαθό τής έλευθερίας μας, ώστε καί τό εύχαριστώ μας νά ποϋμε στή Μητέρα του Κυρίου μας, καί νά παρακαλέσουμε για τό μέλλον του τόπου μας. Είναι κάτι πού τό έχουμε άνάγκη περισσότερο από όσο νομίζουμε...

Καί μετά τήν Παράκληση; Δέν ξέρω για έσας, έγώ πάντως θά πάω στον κινηματογράφο καί θά παρακολουθήσω στις 9:30' τό βράδυ, τήν ταινία «ό άνθρωπος του Θεού» μέ τόν Άρη Σερβετάλη. Είπαμε, στηρίζουμε τήν άξιοπρεπή καλλιτεχνική μας παραγωγή!

ope.gr